

ger, som, i alt Fald inden visse Grænser, kunne sætte dem i Stand til at danne sig et nogenlunde forstandigt Skøn. I øvrigt skal jeg i Forbigaaende bemærke, at jeg tror, det vilde føre til meget forkerte Resultater, hvis Ligningsmyndighederne helt igennem vilde gaa ud fra den Antagelse, at de kun behøve at multiplicere det Beløb, som staar opført under Rubrik 3, med 25 for at finde Formuen. Herunder opføres ikke blot Renteindtægt, men ogsaa Udbytte af Aktier og lignende, og selv om man kunde gaa ud fra, som det ærede Medlem siger, at en Mands Renteindtægt, naar han ikke driver Aager, i Reglen neppe kan ansættes til over 4 pCt., saa kan det dog ogsaa træffe, at man er saa heldig at have Aktier, der give over 4 pCt., ligesom man ogsaa kan være saa uheldig at have Aktier, der give mindre. Man vilde komme til ganske misvisende Resultater, hvis man over for alle Personer vilde følge en saa almindelig ensartet Regel. — Det ærede Medlem spørger endelig: hvad bliver Følgen, saafremt man ved sin Selvangivelse ikke tager Skemaets Anvisning til at specificere Indkomsten til Følge? Ja, lad mig nævne et Eksempel. Lad os sige, at en Mand angiver sin Indtægt til 20,000 Kr. Hvis nu Ligningsmyndigheden finder, at det har Sandsynligheden for sig, at hans Indtægt er 20,000 Kr., vil den ansætte ham til dette Beløb, uanset om han har opgivet Indkomsten specificeret eller ej, og den vil gøre det, uden Hensyn til, om han overhovedet har brugt Selvangivelse eller ej. Spørgsmaalet kommer først frem i det Øjeblik, Ligningsmyndigheden ansætter ham til et højere Beløb end 20,000 Kr. Men hvis Ligningsmyndigheden mener, at der er Grund til at gøre dette, staar det den jo frit for at gøre det, hvad enten han har brugt Selvangivelse eller ej. Ligningsmyndigheden kan altid, til Trods for den brugte Selvangivelse, sige: Vi ønske dokumenteret, at Indkomsten virkelig er saaledes som opgivet. Nogen reel Betydning vil det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, altsaa kun faa i det Tilfælde, at Ligningsmyndigheden sætter Manden til en højere Indkomst end hans virkelige Indkomst, og saa vil tvinge ham til at betale Skat af et større Beløb end den vitterlig virkelige Indkomst under Paabe-ræelse af den Bøde, som er foreskrevet for manglende Selvangivelse. Det forekommer mig at være tidnok at tage Stilling hertil, naar det viser sig, at et Tilfælde af den Art kommer til at foreligge.

Skulde der blive Anledning til Tvivl, kan det muligvis blive Domstolene, som til sidst afgøre, hvorvidt den foreliggende Selvangivelse kan anses for at være stemmende med Lovens Forskrifter eller ej.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) fremdrog et Spørgsmaal, der særlig vedrører Beboerne i Nordsjælland, nemlig en enkelt af de Afgifter, der under den fælles Betegnelse af Jordebogsafigifter erlægges, være sig som Erstatning for tidligere Høveri eller i andre Anledninger. Jeg skal derom sige, at i Lighed med, hvad der er sket sidste Sommer for Bornholms Vedkommende, har jeg iværksat en Undersøgelse af disse forskellige Afgifters historiske Oprindelse for Nordsjællands Vedkommende. Hvis det maatte vise sig at nogen af disse Afgifter kan siges at falde ind under den Bestemmelse i Loven om Ejendomsskyld, som gaar ud paa, at for saa vidt der i enkelte Egne af Landet findes særlige faste Afgifter, som have Karakteren af Statsskatter, vil der være at fremsætte Forslag om deres Bortfalden efter nærmere Undersøgelse, som foretages af Finansministeren. Forinden denne Undersøgelse, som er i Gang, er tilendebragt og Resultaterne deraf ere fastslaaede, vil jeg ikke være i Stand til at udtale mig nærmere om det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal; men jeg vil dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg paa Forhaand, efter hvad der hidtil foreligger, er tilbøjelig til at tro, at de Afgifter, der svares her i Nordsjælland, for den langt overvejende Dels Vedkommende aldeles utvivlsomt ere af privatretlig Oprindelse og ikke vilde kunne komme ind under den Bestemmelse i Ejendomsskyldsloven, jeg nys nævnede.

Det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) berørte Dampskibslinien Frederikshavn—Gøteborg. Han klagede over, at denne Forbindelse kun finder Sted 3 Gange om Ugen; han vilde foretrække enten, at den helt ophørte, eller ogsaa, at den blev daglig. Tidligere gik der daglig en Damper mellem Frederikshavn og Gøteborg, men da den svenske Kystbane i sin Tid blev aabnet, nægtede Sverige vedblive at yde Subvention til Dampskibsliniens Opretholdelse, og den blev da indskrænket til 3 Gange ugentlig. Den bliver forholdsvis lidt benyttet. Den har i det sidste Aar fra Frederikshavn været brugt af 1,400 rejsende, og der har været forsendt 160 Vognladninger Gods; altsaa med 3 Gange ugentlig Forbindelse vil det sige noget som en halv Snes rejsende i Gen-